

I.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 1. Blagoslov svetega Očeta Lavantinski škofiji. — 2. Postni pastirski list za leto 1932. — 3. Postna postava za leto 1932. — 4. Decretum Sacrae Poenitentiarie Apostolicae de Indulgentiis pio »Viae Crucis« exercitio adnexis. — 5. Variationes faciendae in rubricis Kalendarii, Breviarii ac Missalis Romani. — 6. Načrt za evharistično delo v letu 1932. — 7. Quaestio theologica 1932. — 8. Vprašanja za pastoralne konference 1932. — 9. Triletni in župnijski izpiti v letu 1932. — 10. Sveta olja. — 11. Cene uradnih tiskovin 1932. — 12. Osebna naznanila.

1.

Blagoslov svetega očeta Lavantinski škofiji.

Ob novem letu je bila svetemu Očetu Piju XI. poslana sledeča vdanostna izjava:

Beatissime Pater!

Humillime infra scriptus Episcopus Lavantinus, sub novi anni initium non possum non pandere Sanctitati Vestrae intima cordis mei sensa.

Imprimis liceat mihi proprio, Episcopi mei auxiliaris, Cleri populique nomine sincere profiteri nostram ad Sanctam Matrem Ecclesiam catholicam adhaesionem. In vicissitudinum fluctuatione, dum rapidi labuntur anni, firma stat nobisque, ad infestis incursibus resistendum, robur praestat sublimis Sancta Sedes Apostolica, in qua Christi in terris Vicarius securo manu gubernat navim S. Petri.

Ideo cum Sanctitate Vestra in rebus fidei et morum et disciplinae idem semper sapimus et sentimus. Ideo cum Patre communi in cunctis conlaetamur et compatimur. Ideo Summo Pontifici pro anno instante et pro semper exoptamus atque a Deo precamur, quaecumque sunt bona, fausta, felicia: orantes, ut Dominus Eum conservet, vivificet, beatum faciat, ab omni malo custodiat.

Porro, quum Sancta Sedes columna numquam concussa nec non vindex sit et veritatis et iustitiae et caritatis, propterea, de quibus rebus periclitamur, in eis omnem fiduciam ponimus in manibus Sanctitatis Vestrae.

Beatissime Pater! Gens nostra, post bellum plus quam prius inter alias divisa nationes, premitur difficultatibus politicis, oeconomicis, religiosis. Utinam ipsi intra et extra fines fiat gratia et iustitia iuxta principia Evangelii Christi! Hunc in finem, quae eam attingunt, Sanctitatis Vestrae favori et auxilio, benevolentiae et orationi humillime ausim commendare.

Beneficia genti nostrae impensa Divinus Infans, Rex pacificus, ut Beatissimo Patri muneribus coelestibus large retribuatur, nos Eum fervide oraturi sumus.

Ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, Benedictionem Paternam pro me meisque suppliciter petere praesumo,

Sanctissimo Patri

Maribor in Jugoslavia,
die 29. Decembris 1931.

obedientissimus ac devotissimus
famulus et filius

† **Andreas,**
Episcopus Lavantinus.

Dne 18. januarja 1932 je došel iz Vatikana ta-le odgovor:

Segreteria di Stato di Sua Santità.
No. 108053.

Dal Vaticano, die 15. Ianuarij 1932.

Exc. me ac Rev. me Domine,

Auguria et vota, amoris et devotionis sensa, quae, recurrentibus Natalis Domini Nostri Jesu Christi gratissimis Festis, Summo Pontifici reverenter proferre ac pandere voluisti, acceptissima Sanctitati Suae pervenisse renuntiare tibi gaudeo.

Nil enim iucundius, nil gratius esse potest Patri omnium fidelium communi, universalis Christi Ecclesiae toto terrarum orbe diffusae Rectori, quam singularem Ecclesiarum Pastorum piissima ac fidelissima vox, quae Catholicorum omnium mentes voluntatesque in Christi Vicarium observantissimas aperte demonstrat atque declarat.

Grati ergo animi testem, coelestiumque munerum pignus, tibi, necnon Exc. Episcopo tuo auxiliari, clero fidelibusque omnibus, curae commissis tuae, Apostolicam Summus Pontifex Benedictionem effuso animo impertit.

Haec libenter dum tibi refero, ea qua par est reverentia me profiteri gaudeo

Exc. mo ac Rev. mo Domino
D. no A n d r e a e K a r l i n ,
Episcopo Lavantino Lavantum.

Excellentiae Tuae
addictissimum
E. Card. Pacelli.

Čč. gg. dušni pastirji naj raztolmačijo vernikom papeško pismo ter jih opomnijo, naj pomnožijo svoje molitve za blagor svetega Očeta in svete kato-liške Cerkve.

2.

Postni pastirski za leto 1932.

ANDREJ,

po božjem usmiljenju in po milosti apostolskega sedeža škof lavantinski in apo-stolski administrator Slovenske krajine ter delov Krške in Sekovske škofije, pošilja vsem svojim dragim duhovnikom in vernikom pozdrav in nadpastirski blagoslov!

V Gospodu ljubljeni verniki!

Ni prazna beseda, ampak živa resnica je, da je vladala na svetu malokedaj tolika stiska in beda, kakor vlada sedaj. To vsi čutimo sami na sebi.

Če se ozrem krog sebe, mi je, kakor da bi čital na izmučenih obrazih Pilatovo vprašanje: K a j j e r e s n i c a ?¹ Kje je Bog, o ka-terem se nam pravi, da vlada in vodi svet in vse obrača na dobro?

Vidim nedolžne otroke, ki stradajo in stegujejo roke: Dajte nam kruha, kakor ob času preroka Jeremija, čigar poročilo stoji v

¹ Jan. 18, 38.

Svetem pismu: Otročiči prosijo kruha, a nikogar ni, ki bi jim ga lomil.¹

Močni možje in mladeniči mi z mrkim pogledom govorijo: Pri-skrbite nam delo, da bomo mogli s poštenim zaslužkom preživiti sebe in svoje družine.

Matere in gospodinje si želijo miru in ljubezni in zastopnosti v svojih hišah.

Mladina me vprašuje: Toliko voditeljev je, vsak nas hoče ime-ti za sebe, komu naj sledimo?

Kmetje, delavci, trgovci tožijo, da cene delu in blagu niso pra-vično razdeljene.

Siromaki iščejo pota, kako priti do imetja in bogastva, boga-tini pa si strahoma skušajo zasigurati lastnino in dobiček.

Občine in države želijo rešitve iz dolgov in gospodarske krize.

Ljudstva in narodi hrepenijo po miru, in tisti, katerim je izro-čena njih usoda, govorijo o miru, medtem pa se oborožujejo in pri-pravljajo za novo vojno.

Tako gre dalje. Povsod bi bilo treba pomagati, tu s poukom, tam z dobrim svetom, zopet drugje z denarjem, obleko in živili . . .

Kdo naj pomaga in kako? Mnogo se o tem govori in piše, vršijo se posvetovanja, zborovanja, konference, shajajo se preudarni mo-žje in skrbne žene, sklepa se marsikaj dobrega in koristnega, ven-dar se doslej niso pokazali vidni uspehi.

Sveti Oče Pij XI. je ponovno naglašal, da se sicer iščejo izhodi iz sedanjega stanja, da pa ljudje pri vsem tem niti ne mislijo na Nje-ga, ki edini more pomagati, na B o g a. »Kaj premoremo vsi sku-paj«, tako vprašuje sveti Oče v božičnem nagovoru dne 24. decem-bra preteklega leta 1931., »kaj premore ves svet brez Boga, ako po-zabi nanj? Nezmotna resnica je beseda božja: A k o G o s p o d n e z i d a h i š e , z a s t o n j s e t r u d i j o , k a t e r i j o z i d a j o . . . Zato je potrebno, da se svet z mišljenjem, s srcem, s celo dušo vrne k Bogu. A vrniti se k Bogu, pomeni, živeti z Bogom.« Tako sv. Oče.

Da, predragi! Naša pomoč je v imenu Gospodo-vem, ki je ustvaril nebo in zemljo.² Gospod je moj odrešenik in pomočnik.³ Bog je naš pomoč-nik na veke. . .⁴ To se neštetokrat ponavlja v svetem Pismu starega in novega Zakona. — Pravo spoznanje Boga je prinesel na svet Sin božji, Jezus Kristus, čigar nauk oznanjuje sveta katoliška Cerkev. Kristus je odrešil človeški rod iz oblasti satanove, pa mu je odprl in pokazal pot, ki vodi v zveličanje, k Bogu. V Kristusu je tudi rešitev človeštva iz sedanje stiske in bede, v njem je pot k iz-

¹ Jer. žal. 4, 4. — ² Ps. 123, 8. — ³ Ps. 18, 15. — ⁴ Ps. 61, 9.

bolšanju razmer na svetu. V nikomer drugem ni zveličanja, zakaj nobeno drugo ime pod nebom ni dano, da bi se mogli po njem rešiti.¹

Kaj torej storiti?

Bratje in sestre v Gospodu, oklenite se Kristusa in njegove resnice.

Kristus je večna, osebna Modrost Očeta, je poosebljena in učlovečena Resnica sama: Jaz sem Pot in Resnica in Življenje,² je dejal sam o sebi. Zato je sleherna njegova beseda čista, neizpremenljiva in neminljiva resnica: Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle,³ zagotavlja sam. Dosledno je on edini zanesljivi Učenik človeškega rodu: Eden je vaš Učenik, Kristus,⁴ to so njegove besede. — Vsi drugi učenjaki izginejo pred Kristusom, kakor izginejo zvezde, če posije svetlo solnce: Kristus je Luč sveta,⁵ je Solnce pravice.⁶ Kdor gleda na Kristusa in ga poslušaj, stoji na trdnih tleh in hodi varno pot. Kdor pa ga noče poslušati ali se zanj ne zmeni, je kakor pleva v vetru, kakor potnik, ki je zašel — njegov konec je poguba. Kdor je pameten, se bo pridružil Petru ter rekel Kristusu: Gospod, h komu pojdemo? Ti imaš besede večnega življenja; in mi verujemo in vemo, da si ti Kristus, Sin božji.⁷

Vse torej, kar je Kristus učil in nam po sveti Cerkvi zapoveduje verovati, je res. Res je nad nami večni, troedini Bog: Oče, Sin in Sveti Duh. On je pravičen Sodnik, ki dobro plačuje in hudo kaznuje. Nihče ne bo ušel njegovi sodbi; ta sodba bo izenačila in popravila vse krivice, ki se godijo na zemlji. Res se je Sin božji učlovečil, da bi nas s svojo smrtjo na križu odrešil in večno zveličal. Res imamo neumrjočo dušo, s smrtjo ne bo vsega konec. Če na tem svetu z milostjo božjo sodelujemo, bomo na drugem svetu spoznali, kako dobrega Očeta imamo v nebesih in kako prav storimo, ako mu zvesto služimo ter tako skrbimo za zveličanje svoje duše. Tudi brezbožneži in brezverci bodo spoznali, kako zelo so se motili — pa prepozno. Bog daj, da bi nobeden izmed vas, ljubi Lavantinci, ne bil med tistimi, ki so, na svojo nesrečo, vztrajali v zmoti!

Dragi verniki! Opominjam vas in prosim, izogibljite se spisov, časnikov, knjig, ljudi, družb, ki vam hočejo omajati v duši versko prepričanje! Vi, starši in vzgojitelji, bodite stebri svete vere, ob katerih se bodo otroci, izročeni vaši skrbi, dvigali navzgor — k Bogu! In vsi, stojte trdno v veri svojih očetov! Misel na Boga, na neumrjočo dušo, na večnost, naj vas drži kvišku v skušnjavah, naj vas

¹ Dej. ap. 4, 12. — ² Jan. 14, 6. — ³ Mark. 13, 31. — ⁴ Mat. 23, 10. — ⁵ Jan. 8, 12. —

⁶ Litanije Imena Jezusovega. — ⁷ Jan. 6, 69.

tolaži v trpljenju, naj vas napolnjuje z zaupanjem v težavnih položajih. Ako je Bog za nas, kdo je zoper nas? ¹ To je zmaga, ki preмага svet, naša vera. ²

Bratje in sestre, oklenite se Kristusa in sprejmite v sebe njegovo ljubezen.

Ljubezen po zgledu in nauku Kristusovem se mora nanašati na Boga, na lastno osebo in na bližnjega. Boga ljubimo, ako smo pripravljene, rajši vse žrtvovati, rajši se vsemu odpovedati, kakor s smrtnim grehom izgubiti ljubezen in prijateljstvo božje. Samega sebe ljubimo zavoljo Boga, če pred vsem skrbimo za zveličanje svoje duše. Bližnjega ljubimo tako, kakor je Kristus učil, ako mu vse storimo, kar si sami po pravici želimo, nič pa takega, česar sami po pameti nočemo imeti, in ako pred vsem skrbimo za zveličanje njegove duše. — Ker je Bog vse v vsem, ³ zato ljubezen do Boga obsega v sebi tudi že pravo ljubezen do samega sebe in do bližnjega. To trojno ljubezen kažemo, če izpolnjujemo božje in cerkvene zapovedi. Kdor ima moje zapovedi in jih izpolnjuje, tisti je, ki me ljubi, ⁴ razlaga Gospod sam. Ako vas torej vabim, da se oklenete Kristusa in sprejmete v sebe njegovo ljubezen, vas s tem opominjam, da uravnate svoje življenje po volji božji, kakor nam je razodeta v božjih in cerkvenih zapovedih.

Ko bi vsi ljudje verovali v enega pravega Boga, pa mu dajali dolžno čast in češčenje z vsakdanjo molitvijo, z obiskovanjem službe božje, s prejemanjem svetih zakramentov, bi bil človeški rod kakor ena srečna družina pod enim dobrim Očetom. Uresničevala bi se obljuba božja pri preroku Jeremiju: Vi mi boste moje ljudstvo, jaz pa vam bom vaš Bog, ⁵ in beseda božja v II. knjigi Mojzesovi: Jaz sem Gospod, močen Bog, in izkazujem milost tistim, ki me ljubijo in izpolnjujejo moje zapovedi. ⁶

Če bi sinovi in hčere vselej in povsod izkazovali svojim staršem otroško spoštovanje, ljubezen in pokorščino, bi po obljubi božji dolgo živeli in bi jim bilo dobro na zemlji. In ako bi starši vzgajali svoje otroke z zgledom in besedo v strahu božjem, k lepemu krščanskemu življenju, ali bi ne bile družine, kakor družina Nazareška, domovi miru, zadovoljnosti, veselja, sreče?

Ako bi ljudje vestno izpolnjevali nadaljnje božje zapovedi ter bi se varovali nezmernosti v uživanju zemeljskih dobrin in naslad, ako bi spoštovali zdravje in življenje, čast in čistost, blagó in dobro ime, kakor pri sebi, tako pri bližnjem: kaj pravite, predragi, ali bi

¹ Rim. 8, 31. — ² I. Jan. 5, 4. — ³ I. Kor. 15, 28. — ⁴ Jan. 14, 21. — ⁵ Jer. 11, 4. — ⁶ II. Moz. 20, 6.

potem moglo biti toliko sramotnih pijanstev, prepirov, preteпов, ubojev, zapeljevanj, javnih grdobij, nepoštenosti, goljufij, krivice, laži . . ., kar vse ponižuje človeka često pod nemo žival, kar zlasti naši mladini jemlje dobro ime in ugled pred svetom! Ah, dragi moji, vse, odrasle in mladino, vse vas prosim, skrbite vsak po svoje za to, da bodo prenehala med nami prežalostna poročila o fantovskih bitkah in pokoljih, o nožih in kolih. Bog nas varuj!

Rečem dalje: Ako bi se ljudje raznih stanov in poklicev brezizjemno ravnali po Gospodovi zapovedi: Vse, karkoli hočete, da store ljudje vam, storite tudi njim,¹ ako bi podjetniki in delodajalci dajali svojim uslužbencem in delavcem pravične plače, tako da bi ti mogli pošteno preživljati sebe in svoje družine, kakor je to učil papež Leon XIII. in uči za njim sveti oče Pij XI.; ako bi nihče ne iskal krivičnega dobička in nihče ne določal neprimernih cen, za lastne izdelke previsokih, za tuje pre-nizkih; ako bi se vsak zadovoljil s tem, kar v resnici potrebuje za stanu primerno življenje, z odvišnim bogastvom pa bi pomagal pomoči potrebnim ubožcem: ali bi bilo mogoče, da eni plavajo v bogastvu, drugi pa v siromaštvu obupavajo in gladu umirajo, da je na eni strani toliko razsipnosti in razkošja, na drugi pa toliko brezposelnosti — pravijo, da je sedaj na svetu 18 milijonov takšnih, ki iščejo delo, pa ga ne dobijo —, ali bi bilo toliko stiske in bede? O prvih kristjanih poroča sveto Pismo: Ni ga bilo ubogega med njimi. Iz skupnih darov se je delilo vsakemu, kakor je kdo česa potreboval.²

Končno, ko bi vodniki ljudstev in narodov upoštevali načela krščanske ljubezni in pravičnosti, bi prenehalo medsebojno nezaupanje med državami, nobenega povoda bi ne bilo za vojne grozote, vsi skupaj bi v slogi in edinosti skrbeli za zasebno in splošno blagostanje, na svetu bi vladal, po geslu Pija XI., »mir Kristusov v kraljestvu Kristusovem«.

Sloveči pridigar, vseučiliščni profesor Msgr. Dr. Tihamér Tóth, stavlja v eni svojih pridig vprašanje: Ali smemo upati, da bo človeški rod še kedaj ozdravel od splošne bolezni, ki ga sedaj mori? In brž odgovarja: Da, gotovo bo rešen, ako se bo vrnil k zapovedim božjim.³

Da, v ljubezni Kristusovi, v izpolnjevanju božjih zapovedi, je zdravilo za bolni svet!

Bratje in sestre, oklenite se Kristusa in njegovega križa.

¹ Mat. 7, 12. — ² Dej. ap. 4, 34. 35. — ³ Msgr. Dr. T. Tóth, Die zehn Gebote. II. Band. S. 13.

Kristusa si ne moremo misliti brez križa. Križ je njegovo znamenje.¹ Enako spada k bistvu krščanskega življenja — križ. Trpljenje je značilno znamenje dobrih kristjanov, pravih učencev Kristusovih. Kdor hoče za menoj priti, naj vzame vsak dan svoj križ na rame ter hodi za menoj,² govori Gospod. Bog pošilja človeku križ in trpljenje, da ga kaznuje za greh, da ga preizkuša, bo mu li ostal zvest tudi v trpljenju, in da mu daje priložnost, nabirati si zaslug za nebesa.

Predragi! Če nas tlačijo razne nadloge, če so došli nad nas resnično hudi časi, vprašajmo se, ali nismo morebiti zaslužili še kaj mnogo hujšega! Svet tako zelo pozablja na Boga, obenem pa ga toliko žali, da sveti Oče Pij XI. v sedanji krizi vidi očitno kazen božjo, pa se boji, da jo bo človeštvo občutilo še težje, ako se ne povrne k Bogu.

Če pa ti, dragi kristjan, vest ničesar ne očita in se zavedaš, da zvesto izpolnjuješ svoje dolžnosti do Boga, in ti vendar trpljenje ne prizanaša: vedi, da se po besedah Svetega Duha v ognju izkuša zlato in srebro, ljubljenci božji pa v peči poniževanja in trpljenja.³ Blagor človeku, ki pretrpi preizkušnjo, zakaj, preizkušen, bo prejel krono življenja, ki jo je Gospod obljubil tistim, ki ga ljubijo.⁴

In ne pozabite, ljubi verniki, da nobeno trpljenje, ki ga prenesete vdano v voljo božjo, ne bo ostalo brez plačila. Trpljenje tega sveta se ne da primerjati s slavo, ki bo razodeta nad nami.⁵ Sv. Frančišek Serafski je v trpljenju izpodbujal sebe in svoje brate z besedami: Modica passio, gloria infinita — Neznatno trpljenje, neskončna slava! Sv. Krizostom se je za vse težave škofovskega poklica in za vsa krivična preganjanja Bogu zahvaljeval. Hvala Bogu, je vedno ponavljal, in ko je v preganstvu umiral, je bila njegova zadnja beseda: Hvala Bogu za vse!

V Gospodu ljubljeni verniki! Vselej, zlasti v sedanjih težkočah, klanjajte svoj razum pod resnice Kristusove vere, imejte srce, polno ljubezni do Boga in do bližnjega, v trpljenju pa bodite vdani v voljo božjo. V živi veri, da je nad nami Bog, ki vlada in vodi ves svet, delajte dobro, kjer in kakor morete, v težavnih položajih pa se tolažite in izpodbujajte z mislijo, da se na svetu nič ne zgodi, če Bog noče ali ne pripusti; da božja Previdnost more vse, tudi hudo obrniti na dobro, in da se milijonom drugih še hujše godi, kakor enemu izmed nas. Tako boste sami lažje prenašali sedanjost ter si ohranili zaupanje v boljšo bodočnost, tako boste vsak po svoje pripomogli k izboljšanju časovnih razmer.

¹ Mat. 24, 30. — ² Luk. 9, 23. — ³ Sir. 2, 5.; Modr. 3, 4—6. — ⁴ Jak. 1, 12. — ⁵ Rim. 8, 18.

K sklepu se vam prisrčno zahvalim za vsa dobra dela usmiljenja, ki ste jih storili po naročilu svetega Očeta in na moj poziv za pomoč brezposelnim in ubogim. Sto in sto siromašnih šolskih otrok in odraslih revežev se je s solzami v očeh zahvaljevalo za podporo, katere so bili deležni vsled dobrodельne zbirke v domači fari. Enako tisti nesrečni brezposelni delavci in odpuščeni rudarji, med katere se je razdelilo, kar ste darovali meseca oktobra, na praznik Kristusa Kralja. Naj se uresničuje nad vami beseda božja: Blagor mu, kdor se spominja uboげga in potrebnega; njegga bo Gospod rešil ob hudem dnevu.¹ S sv. apostolom Pavlom vam rečem: Dobrodельnosti in milošćine nikar ne pozabite, zakaj takšne žrtve so Bogu všeć.² Za vse, kar storite dobrega, kar darujete za svetega Očeta, za misijone, za dijaško in bogoslovno semenišće, za svoje ubožce doma, za pomoći potrebne po drugih krajih — vam bodi Bog plaćnik³ in varih in veliko plaćilo.⁴

V ta namen vam iz ljubećega srca podeljum škofovski blagoslov:

Bodi hvaljeno ime Gospodovo — odslej in na veke!

Naša pomoć je v imenu Gospodovem — ki je ustvaril nebo in zemljo.

Blagoslovi vas vsemogoćni Bog † Oće in † Sin in † Sveti Duh. Amen.

V Mariboru, prvo predpostno nedeljo, dne 24. januarja 1932.

† Andrej,

škof lavantinski in apost. administrator.

Opomba. Pastirski list naj čć. gg. dušni pastirji preberejo vernikom s prižnice tretjo predpostno nedeljo. Kjer se vrši služba božja v nemškem ali drugem jeziku, tam naj si čć. gg. po zgornjem pastirskem listu priredijo prevod ali vsebinsko enako pridigo.

3.

Postna postava za leto 1932.

V zmyslu občnih postnih zapovedi (Can. 1250—1254) in s papeškim pooblastilom, danim z odlokom svete konciljske kongregacije dne 13. novembra 1929, se doloći za leto 1931 naslednja postna postava:

I. Dnevi, ob katerih je zapovedano, v jedi si pritrğati in obenem zdržati se mesa in mesne juhe, torej popolni ali strogi postni dnevi so:

¹ Ps. 40, 2. — ² Hebr. 13, 16. — ³ Hebr. 11, 6. — ⁴ I. Mojz. 15, 1.

1. Pepelnična sreda;
2. petki štiridesetdanskega posta in velika sobota dopoldne (od poldneva naprej neha vsak post);
3. petki kvatrnih tednov;

4. dnevi pred Binkoštni, pred praznikoma Marijinega vnebovzeta in Vseh svetnikov ter pred Božičem. Na dan pred Božičem preneha vsak post pri večerji.

II. Dnevi, ob katerih je sicer dovoljeno meso uživati, toda le enkrat na dan se nasititi, zjutraj in na večer pa le kaj malega zaužiti, so naslednji:

1. Vsi drugi dnevi štiridesetdanskega posta razen nedelj;
2. srede in sobote štirih kvatrnih tednov.

Vse te dni, ob katerih je le zapovedano si pri jedi pritržati, je vernikom dovoljeno uživati mesne jedi tudi pri večerji. Tudi se more obed zamenjati z večernim okrepčilom, dovoljeno je torej, da opoldne le kaj malega zaužijemo, pa se zvečer nasitimo ali imamo glavno kosilo. Ni prepovedano uživati pri isti pojedini ribe in meso.

III. Dnevi, ob katerih je prepovedano le uživanje mesa in mesne juhe, so vsi ostali petki celega leta.

Ob vseh postnih dneh je dovoljeno uživanje mlečnih in jajčnih jedi ter raba mesne zabele ali živalske maščobe.

Ob omenjenih postnih dneh so se dolžni zdržati mesnih jedi vsi, ki so izpolnili 7. leto; pritržati si pri jedi pa so dolžni vsi verniki od izpolnjenega 21. do začetega 60. leta.

IV. Ob nedeljah in zapovedanih praznikih preneha vsak post, bodisi da bi bilo treba zdržati se mesnih jedi ali si pritržati ali oboje. To velja tudi za odpravljene praznike, ako se še slovesno obhajajo z redno službo božjo. Post ob dneh pred prazniki se ne preloži na prejšnji dan, ampak izostane, ako pride ta dan na nedeljo ali praznik.

V. Olajšave postne zapovedi:

1. V kraju, kjer se ob postnih dneh vrši sejem in se shaja mnogo ljudstva, ni nobenega posta. To velja le za kraj, kjer je sejem, torej ne za druge kraje, ki še morda spadajo k isti župniji.

2. Vse postne dni v letu razen dneva pred Božičem in velikega petka smejo mesne jedi uživati in niso dolžni si pritržati pri jedi: vojaki, orožniki, policijski in finančni stražniki z družino.

3. Vse dni razen dneva pred Božičem in velikega petka smejo mesne jedi uživati: delavci v rudokopih in tovarnah in njih družine; sprevodniki na železnicah in parnikih; potniki, ki morajo obedovati v železniških ali parniških gostilnah; osebe, ki so zaradi zdravljenja v zdraviliščih, s svojo družino; vsi, ki so primorani jesti v gostilnah ali si dobivati hrano iz gostiln; oni, ki so od drugih odvisni in si ne morejo oskrbeti postnih jedi, ali ki živijo skupno z družino, ki jim ne nudi postnih jedi; slednjič kaznjenci v javnih ječah kakor tudi njih uradniki in stražniki z družino.

VI. Pripomni se še tole:

a) Vsem, ki uživajo mesne jedi ob sobotah štiridesetdanskega posta, ob sredah in sobotah kvatrnih tednov in kadarkoli pride zapovedan praznik v postnem času ali kateri odpravljenih praznikov, ki pa se še slovesno obhaja, na postni dan, kakor tudi vsem, ki se poslužujejo olajšav, navedenih v točki V., se priporoča, naj tisti dan pobožno in v duhu pokore molijo Očenaš in Češčeno Marijo v čast bridkemu trpljenju Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Posebej se še v Gospodu opominjajo vsi verniki, da si naj prizadevljejo po svojih močeh, to od svetega Očeta dovoljeno olajšavo postne zapovedi nadomeščati z drugimi pobožnimi deli, zlasti s tem, da obilneje opravljajo dobra dela krščanskega usmiljenja ter podpirajo ubožce in siromake.

b) Župniki imajo po kánonu 1245 § 1. oblast, da v posebnih slučajih iz pravičnega vzroka posameznim župljanom in posameznim družinam tudi takrat, če se nahajajo izven župnije, in v svoji župniji tudi tujcem izpregledajo postno zapoved, bodi pritržati si pri jedi, bodi zdržati se mesnih jedi, kakor tudi oboje. Spovedniki morejo presoјati, če je kdo od posta izvzet iz posebnih od Cerkve priznanih razlogov; tako niso dolžni pritržati si pri jedi bolniki in tisti, ki morajo opravljati prav težka dela.

Končno se odloči vsled pooblaščenja izdanega od svete konciljske kongregacije dne 3. maja 1926, da se čas za opravljanje svete spovedi in za sprejem svetega velikonočnega obhajila začne s 1. postno nedeljo in se konča s 1. nedeljo po Binkoštih ali s praznikom presvete Trojice. Verniki se opomnijo na starodavno cerkveno določbo in hvalevredno navado, da sveto velikonočno obhajilo, ako mogoče, prejmejo v domači župnijski cerkvi. Vrhu tega se še pripomni, da so od 1. adventne nedelje do Božiča in od pepelnične srede do Velike noči prepovedane šumne ženitne svečanosti in veselice.

V M a r i b o r u , dne 24. januarja 1932.

† Andrej I. r., škof.

O p o m b a. Postna postava naj se vernikom prebere s prižnice v nedeljo Quinquagesima. Med letom naj se še vsak post posebej oznani prejšnjo nedeljo. — Postna postava v nemškem jeziku (Fastenordnung) se nahaja v škofijskem Oglasniku 1928, I, 3, str. 14.

4.

Decretum Sacrae Poenitentiariae Apostolicae (Officium de Indulgentiis)

De Indulgentiis pio »Viae Crucis« exercitio adnexis.¹

Pium Viae Crucis exercitium, quo iter Ssmi D. N. I. C. a praetorio ad Calvariae locum eiusque Passionis memoria recolitur, inde a remotis temporibus ubivis Ecclesiae, magno cum fidelium spirituali emolumento, usu receptum, a Summis Pontificibus pluribus indulgentiis cumulatum fuisse nemo est qui ignorat; deperditis tamen iniuria temporum nonnullis authenticis documentis, quae et quot reapse hae sint, pro certo affirmare non licet.

Ad omnem igitur dubitationem in posterum auferendam, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI, instante infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiore, in audientia die 17 mensis Iulii currentis anni eidem impertita, abrogatis, suprema Sua auctoritate, omnibus et singulis indulgentiis hac in re antea concessis, benigne decernere dignatus est ut:

Fideles omnes qui, sive singulatim sive in comitatu, saltem corde contrito, pium exercitium Viae Crucis, legitime erectae, ad praescripta Sanctae Sedis, peregerint, lucrari valeant:

¹ AAS, 1931. XXIII. Num. 14. pag. 522 sq.

a) Indulgentiam plenariam toties quoties ipsum pium exercitium compleverint;

b) Aliam plenariam pariter indulgentiam si eodem die quo memoratum pium exercitium peregerunt, vel etiam si infra mensem ab eodem decies peracto ad sacram Synaxim accesserint.

c) Indulgentiam partialem decem annorum totidemque quadragenarum pro singulis stationibus, si forte incoeptum exercitium, quavis rationabili causa, ad finem non perduxerint.

Huiusmodi vero indulgentias idem Ssmus Dominus Noster ad eos quoque extendi voluit ad quos spectant peculiaria in re Decreta diei 8 Aug. 1859 et 25 Martii anni currentis,¹ ita tamen ut qui ex rationabili causa omnes praescriptos Pater, Ave et Gloria recitare nequiverint, pro indulgentia plenaria, indulgentiam partialem decem annorum totidemque quadragenarum consequantur pro singulis Pater cum Ave et Gloria recitatis; et si quis, vi morbi, vel tantum osculari vel intueri tantum queat in Crucifixum ad hoc benedictum, non vero addere precem iaculatoriam, indulgentiam plenariam consequi non impediatur.

Praesentibus absque Brevis expeditione in perpetuum valituris, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 20 Octobris 1931.

L. Card. Lauri, Poenitentiarius Maior.

L. ✠ S.

I. Teodori, Secretarius.

5.

Variationes faciendae in rubricis Kalendarii, Breviarii ac Missalis Romani.²

(Ex Actis Sacrae Congregationis Rituum).

I. — In Kalendario

In Kalendario, ad calcem mensis Maii, supprimatur: »Feria VI post Octavam . . . Duplex I classis«.

II. — In Breviario Romano

In additamentis et variationibus Tit. III, De Octavis, n. 2, post verba »Octava Ascensionis«, addatur »atque Sacratissimi Cordis Iesu«.

In tit. VI, de concurrentia Festorum, n. 4, expungantur verba »Attamen in die Octava . . . Sacratissimi Cordis Iesu«.

In tit. VII, De Commemorationibus, n. 5, post verba »de die infra Octavam Nativitatis Domini vel Ascensionis« addatur »vel Sacratissimi Cordis Iesu«.

Feriae privilegiatae ita enuntientur:

»Feria quarta Cinerum.

»Feriae omnes Maioris Hebdomadae«.

Inter duplicia I classis primaria post Festum Sanctissimi Corporis Christi, addatur »Festum Sacratissimi Cordis Iesu«.

Expungatur »Duplex I classis secundarium . . .«

¹ Glej: Oglasnik lav. škofije 1931, VII. str. 47. — ² Acta Apostolicae Sedis, XXIII. Num. 12, pagg. 447 sq.

Post festa feriata:

»Festum feriatís aequiparatum.

»Festum Ssmi Cordis Iesu«.

Octavae III ordinis ita enuntientur:

»Octava Nativitatis Domini.

»Octava Ascensionis Domini.

»Octava Sacratissimi Cordis Iesu«.

In tabella occurrentiae loco »0«, quod legitur in interferentia Vigiliae cum die infra Octavam III ordinis, ponatur »4«.

Inter Notanda in praecedentes tabellas n. 13, expungantur verba »et tunc in II Vesperis . . . sine ulla Commemoratione«.

In Ordinario divini Officii, quoties in rubricis legitur »ac Ssmi Corporis Christi«, dicatur »Ssmi Corporis Christi ac Sacratissimi Cordis Iesu«.

Ibidem, in Rubrica ante Lectionem brevem Dominus autem dirigat, loco verborum »a Feria VI post Octavam Sanctissimi Corporis Christi«, dicatur »a Dominica IV post Pentecosten«.

In Psalterio Breviarii Romani, quoties in Rubricis legitur »in Dominica III et reliquis post Pentecosten«, dicatur »in Dominica IV et reliquis post Pentecosten«.

Ibidem, quoties in Rubricis legitur »ac Sanctissimi Corporis Christi«, dicatur »Sanctissimi Corporis Christi ac Sacratissimi Cordis Iesu«.

Rubrica ante Feriam II Maioris Hebdomadae ita emendetur: »Omnes Feriae huius Hebdomadae sunt maiores privilegatae«.

Rubrica in Feria II infra Hebdomadam I post Octavam Pentecostes sic reformetur: »Responsoria . . . ponuntur cum suis Lectionibus in Feria III aut IV, si hae Lectiones in alterutra resumendae sunt iuxta Rubricas; secus omittantur«.

In die Octava Sanctissimi Corporis Christi, expuncta veteri Rubrica, ponantur Lectiones sequentis Ferie VI cum Responsoriis de Octava. In fine addatur: »Vesperae de sequenti«.

In Feria VI post Octavam Corporis Christi ponatur novum Officium Sacratissimi Cordis Iesu cum tota Octava. Post diem Octavam addatur rubrica: »Ad Vesperas, nisi sequenti die persolvendum sit Officium de Festo novem Lectionum aut de qualibet Octava vel Vigilia, fit Commemoratio de Sancta Maria, et de ea dicitur Officium in Sabbato sequenti. Quod item servatur . . .« (ut antea legebatur sub feria VI post Octavam Corporis Christi). Rubrica posita ad Vesperas Sabbati post Dominicam II post Pentecosten, omittatur et ponatur ad Vesperas Sabbati sequentis cum oratione Da nobis. Rubrica quae invenitur in Dominica III ponatur in Dominica IV.

In Rubrica posita sub Feria V Hebdomadae IV Octobris, loco verborum »sumuntur Lectiones Dominicae V et Feriae II et III eiusdem Hebdomadae« dicatur »sumuntur Lectiones Feriae II et III et IV Hebdomadae V Octobris«.

Sub Dominica V Octobris substituatur haec Rubrica: »In Dominica occurrente a die 25 ad diem 31 Octobris inclusive, recolitur Festum Domini Nostri Iesu Christi Regis, ut in Proprio Sanctorum notatur«.

Lectiones II Nocturni de eadem Dominica supprimantur. Lectiones autem I Nocturni de hac Dominica ponantur in Feria II, Lectiones Feriae II in Feria III, Lectiones Feriae III in Feria IV, suppressis veteribus Lectionibus Feriae IV.

Ante Lectiones Ferae II ponatur Rubrica: »Lectiones huic Ferae et duabus sequentibus Feriis assignatae, si suis diebus dici nequeant, ponuntur...« (ut antea legebatur sub Dominica V Octobris).

III. — In Missali Romano

In novis Rubricis, Tit. V, De Commemorationibus, n. 1, ad calcem addatur: »De Festis autem Domini in quavis Dominica minore vel in Vigilia Epiphaniae occurrentibus fit Commemoratio etiam in Missis cantatis vel conventualibus Duplicium I classis, si facta fuerit in Officio«.

In eodem titulo V, n. 3, loco verborum »de Dominica quavis, de Feria maiori«, dicatur »de Dominica quavis, etiam anticipata, et, ante Commemorationem Dominicae minoris vel Vigiliae Epiphaniae, de quolibet Festo Domini occurrente, de Feria maiori«.

In titulo VI, De Orationibus, n. 4, ad calcem, loco verborum »Festo Ssmae Trinitatis et Festo Ssmi Corporis Christi«, dicatur »atque in Festis Ssmae Trinitatis, Ssmi Corporis Christi, Sacratissimi Cordis Iesu et Domini Nostri Iesu Christi Regis«.

In titulo VIII, De Praefatione, n. 1, loco verborum »item pro Dominica infra Octavam Corporis Christi« dicatur, »item pro Dominica infra Octavam tam Corporis Christi quam Cordis Iesu«.

Ibidem, loco verborum »si Commemoratio Octavae Corporis Christi sit omittenda, in Dominica II post Pentecosten«, dicatur »si Commemoratio Octavae Corporis Christi vel Cordis Iesu sit omittenda, in Dominica II et III post Pentecosten«.

In titulo X, De colore paramentorum, n. 1, loco verborum »praeter Missam de Dominica infra Octavam Corporis Christi«, dicatur »praeter Missam de Dominica infra Octavam tam Corporis Christi quam Cordis Iesu«.

Sub Feria IV Cinerum, in Rubrica posita ante Antiphonam *Immute mure habitum*, loco verborum »genibus flexis coram Altari«, dicatur »ad Altare conversus«.

In Rubrica posita ante Praefationem de Sancta Cruce, n. 1, expungantur verba »de Sacratissimo Corde Iesu«.

Post Praefationem de Ascensione Domini ponatur Praefatio de Sacratissimo Corde Iesu.

In Rubrica posita ante Praefationem de Sanctissima Trinitate, loco verborum »exclusa pariter Missa Dominicae II post Pentecosten... de Nativitate Domini«, dicatur »exclusa pariter Missa Dominicae II et III post Pentecosten, in qua, si omittenda non sit Commemoratio Octavae Sanctissimi Corporis Christi vel Sacratissimi Cordis Iesu, sumitur Praefatio de respectiva Octava«.

Ante Dominicam II post Pentecosten ponatur nova Missa Sacratissimi Cordis Iesu.

In Missa Dominicae infra Octavam Sacratissimi Cordis Iesu, tertiae post Pentecosten, post primam Orationem addatur: »Et fit Commemoratio Octavae Sacratissimi Cordis Iesu«. Post Secretam autem addatur: »Praefatio de Sacratissimo Corde Iesu, ratione Octavae; sed, si Commemoratio Octavae sit omittenda, dicitur Praefatio de Ssma Trinitate, iuxta Rubricas«.

In Missa de Festo Eucharistici Cordis Iesu, quae est in Appendice Missalis, post Secretam ponatur Rubrica: »Praefatio de Sacratissimo Corde Iesu«.

Urbis et Orbis

Aucto a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI ritu festo Sacratissimi Cordis Iesu, additaque Octava privilegiata tertii ordinis, necessario huic novae sollemnitati aptandae erant Rubricae Breviarii et Missalis Romani. Quare, re mature perpensa, auditoque specialis Commissionis voto, Sacra Rituum Congregatio vigore facultatum sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributarum, suprascriptas variationes adprobavit, illasque in futuris editionibus Breviarii et Missalis Romani inserendas mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 1 Novembris 1931.

C. Card. Laurenti, Praefectus.

L. ✠ S.

A. Carinci, Secretarius.

6.

Načrt za evharistično delo v leto 1932.

Naročila za gojitev intenzivnejšega češčenja presvete Evharistije, izdana v Oglasniku Lav. škofije 1931, I, odst. 3, ostanejo v veljavi tudi za leto 1932. Namesto s spominom na Efeški vesoljni cerkveni zbor bi se letošnje evharistične prireditve mogle spraviti v zvezo z XXXI. mednarodnim evharističnim kongresom, ki se bo vršil v dneh od 22. do 26. junija 1932 v Dublinu na Irskem, »otoku svetnikov«. — V zmislu navedenih naročil naj mnogočastiti gg. dekani storijo, kar je v njihovih močeh, da se bo po Evharistiji, ki je vir vse svetosti, čimbolj obnovilo in poglobilo versko življenje v Lavantinski škofiji.

7.

Quaestio theologica 1932.

Zakrament sv. birme. Bistvo, tvarina, slovalo, milosti ter pomen sv. birme za krščansko življenje in Katoliško akcijo. Delivec sv. birme, prejemnik in botri. V čem se razlikuje nauk katoliške Cerkve o sv. birmi od vzhodne cerkve? (Primerjaj: Jugie, *Theologia Dogmatica christianorum orientalium*.)

8.

Vprašanje za pastoralne konference 1932.

Odredbe okrožnice »Casti connubii« z dne 31. decembra 1930 o samovoljni omejitvi rojstev.

1. Predzgodovina in povod okrožnice. 2. Metoda okrožnice. (Na katere narode se obrača? Odkod zajema dokaze za svoja izvajanja?) 3. Posamezne odredbe o »zmotah zoper dobrino zaroda«. 4. Katere socijalne pogoje zahteva okrožnica za izvrševanje »dобрine zaroda«.

Za triletne in župnijske izpite v letu 1932.

se določijo naslednje discipline in naslednji traktati:

I. Za triletni izpit.

1. **Moralno bogoslovje:** De fine ultimo hominis. De actibus ad finem aptis. De peccatis. De V. VI. VII. VIII. IX. X. praecepto Decalogi.

2. **Pastoralno bogoslovje:** Hodegetika: Socijalno pastirovanje po raznih organizacijah. (Prim. Dr. Kniewald, Pastirsko bogoslovje, Zagreb 1930). Katehetika: Verska vzgoja. Homiletika: Afektivni moment v cerkvenih govorih in govornikova pravica.

Triletni izpit se vrši dne 6. oktobra 1932, ob 10. uri v Avli kn.-šk. Duhovniškega semenišča v Mariboru in je obvezen za vse duhovnike, ki so po končanih bogoslovnih študijah v letih 1929, 1930, 1931 stopili v dušno pastirstvo. Glej »Oglasnik« 1919, stran 25 nasl. Kandidati triletnih izpitov so za tekoče leto razrešeni obveznosti reševati »Teologična vprašanja«.

II.

Za župnijske izpite:

1. **Eksegeza:** Nedeljski in prazniški listi: na presv. Rešnjega Telesa ter 9., 10., 11., 18. nedeljo po Bink. (Komentar: Dr. F. S. Gutjahr: Die zwei Briefe an die Korinther.)

2. **Dogmatika:** Christologia. De gratia actuali, de donis Spiritus Sancti. De sacramentis in genere; in specie de sacramentis Confirmationis et ss. Eucharistiae.

3. **Moralno bogoslovje:** De praeceptis decalogi.

4. **Cerkveno pravo:** Jus matrimoniale. Uprava cerkvenega premoženja.

5. **Pastoralno bogoslovje:** a) O Zakramentu sv. pokore. b) Hodegetika: Pastirovanje vernikov po psiholoških, stanovskih in socijalnih razlikah. c) Homiletika: Predloži se izgotovljena pridiga. Spored pridige in vire je na prvi strani rokopisa točno označiti. Čas za pridigo je 20 minut. č) Katehetika: Predloži naj se spisana kateheza za četrto šolsko leto osnovne šole, ki naj obravnava pričujočnost Jezusovo v najsv. Zakramentu po navodilu »Podrobnega učnega in vzgojnega načrta 1930«. Čas za katehezo ena ura.

Župnijski izpiti se bodo v tekočem letu vršili v dnevih 27. in 28. aprila ter 19. in 20. oktobra v kn.-šk. Duhovniškem semenišču v Mariboru. Prošnje za pri-pust k župnijskemu izpitu je treba vsaj 14 dni pred izpitom predložiti kn.-šk. ordinariatu po pristojnem dekanijskem uradu. (Primerjaj Synodus Lavant. 1900, str. 563 nasl.)

Pripombe.

Trienalni izpiti se polagajo samo ustno.

Župnijski izpiti se polagajo, kakor sledi:

a) Samo pismeno: Eksegeza.

b) Samo ustno: Dogmatika in pastoralno bogoslovje. Pridiga in kateheza se predložita vsaj 14 dni pred župnijskim izpitom; pri izpitu se predložena pridiga predava ter je nastop iz predložene kateheze.

c) Pismeno in ustmeno: Cerkevno pravo in moralno bogoslovje. Pismeni izpit (v sredo predpoldne in popoldne) bo reševal le praktične slučaje (kazustika).

10.

Sveta olja

se bodo delila po navadi na Veliki četrtek v škofijski pisarni. Posodice naj se poprej skrbno osnažijo.

11.

Cene uradnih tiskovin 1932.

Cena za Oglasnik lavantinske škofije 1932 znaša 50 Din, za Direktorij 20 Din, za Šematizem, ki izide do pomladi 1932, 40 Din.

12.

Osebna naznanila.

Postavljen je bil č. g. Jakob Sajovic, kaplan pri Sv. Lenartu v Slov. gor., za provizorja istotam (18. jan. 1932).

Prestavljeni so bili č. g. kaplani: Franc Kolenc iz Murske Sobotne v Maribor za I. kornega vikarja pri stolni cerkvi (1. jan. 1932); Venceslav Jastrobnik iz Dramelj v Ponikvo ob juž. žel.; Matija Krevh iz Ponikve ob juž. žel. k Mali Nedelji; Ivan Mak iz Selnice ob Dravi v Ormož; Vinko Pivec iz Cirkovc v Selnico ob Dravi in Jožef Vojkovič iz Male Nedelje v Mursko Sobotno (15. jan. 1932).

Dopust radi bolezni se je dovolil č. g. Antonu Šparl, kaplanu v Ljubnem (18. jan. 1932).

Začasno nezasedeno ostane mesto kaplana pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

Za honorarne veroučitelje so nastavljeni č. g. g. docent Stanislav Cajnkcar na realni gimnaziji v Mariboru; kaplan Ignacij Groblar na realni gimnaziji v Ptuj in salez. duhovnik Dr. Tomaž Kelenc na realni gimnaziji v Murski Soboti.

Tajništvo Lav. katoliške akcije je prevzel č. g. Franc Kolenc, korni vikar v Mariboru.

Umrli je č. g. Jožef Janžekovič, kn.-šk. konzist. svetnik, dekan in župnik pri Sv. Lenartu v Slov. gor., dne 15. jan. 1932 v 64. letu starosti. R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 26. januarja 1932.